DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXVII. ZATURDAG den 26sten MEI 1849. No. 21.

UITVAART VAN HET LYK VAN Z. M. WILLEM II.

Uit onze byzondere correspondentien en uit de dagbladen nemen wy betreffende het vervoer van het Vorstelyk Lyk van Tilburg naar Rotterdam en betreffende zyne aankomst en ter aardebestelling te Delft, de volgende byzonderheden over:

TILBURG, 3 *April*. Het vervoer van het stoffelyk overschot van Z. M. Koning Willem II uit deze stad, heeft heden ochtend plaats gehad, voorafgegaan door de muziek der lanciers en de Tilburgsche Harmonie, welke treffende treurmuziek uitvoerden en wier instrumenten alle met rouwfloers waren omwonden, onder het gebulder van het kanon en het dof gebrom der klokken, op de wyze, in het programma der plegtige begrafenis voorgeschreven. Onderscheidene autoriteiten en ambtenaren hebben met het stedelyk bestuur, alle in rouwgewaad, den uittogt tot op ½ uur afstand buiten de stad bygewoond, terwyl ook de Gilden van St. Dionisius, St. Joris en St. Sebastiaan met derzelver omfloersde vanen, schilden en banieren, alle in diepen rouw gehuld, zich aan den straatweg buiten Tilburg hebben geschaard, om den overleden Vorst, die circa 9 jaren geleden, by zyne plegtige intrede alhier, met zoo veel luister is ingehaald, de laatste hulde en eer te bewyzen.

Niet alleen in Tilburg waren de straten en de huizen tot op de daken zelven met menschen opgepropt, maar ook bevonden zich duizende inwoners zoo van deze als omliggende gemeenten, aan den straatweg op Breda, tot op circa een half uur afstands van de stad, om den prachtigen en ryk gegarneerden lykwagen, waarin het stoffelyk overblyfsel van den zoo algemeen geachten Vorst was geplaatst, van hier te zien vertrekken, en op het zien waarvan men dan ook menigvuldige tranen zag storten.

Z. K. H. Prins Hendrik is heden voormiddag ten 10 ure en H. M. de Koningin-weduwe, vergezeld van H. K. H. Prinses Sophie, Erfgroothertogin van Saksen-Weimar-Eisenach, ten 12 ure van hier op Geertruidenberg vertrokken.

— Met een byzonder genoegen verneemt men, dat H. M. de Koningin-weduwe, voor Hoogstd. vertrek, den heer burgemeester by zich heeft verzocht en Zyn Ed. Achtb. eene som van *f* 1000 ten behoeve van de armen dezer stad heeft overhandigd, van welke door H. M. *f* 500 voor de R. C., *f* 250 voor de Protestanten en een gelyk bedrag voor de Israëliten is toegekend.

GEERTRUIDENBERG, 3 *April*. Heden ochtend, ten 11 ure, kwam de lykstoet uit Tilburg alhier aan, terwyl de trein eerst ten 1 ure arriveerde. Het Vorstelyk lyk werd naar de boot gedragen door onder-officieren van de lanciers en der schuttery van Tilburg. Prins Hendrik heeft zelf in persoon medegedragen. Ten half 3 ure des namiddags arriveerden de Koningin en Prinses Sophia met gevolg. De stoomboot Geertruidenberg vertrok van hier ten circa 3 ure, en werd gevolgd door de stoombooten der Ned. Stoomboot-Maatschappy, de Noord en Prins Frederik, die het gevolg, ekwipagie en paarden aan boord hadden.

DORDRECHT, 3 *April*. Heden namiddag omstreeks half vyf ure werd het sein gegeven door het alhier ter reede liggende fregatschip Bernhard Hertog van Saksen-Weimar, dat het stoomjagt de Stad Geertruidenberg naderde, hetwelk tot de overbrenging van het lyk van Z. M. Koning Willem II was bestemd. Buiten het Groothoofd stond de dienstdoende schuttery en het garnizoen geschaard en bevonden zich mede aldaar de HH. burgemeester en wethouders, de stedelyke raad en eenige hoofdofficieren, alsmede de leden der regtbank. Terwyl het stoomjagt de stad passeerde, werd het door voornoemd fregatschip met salutschoten begroet.

ROTTERDAM, 3 *April*. Het stoffelyk overschot van Z. M. Koning Willem II moest heden binnen deze stad van Geertruidenberg worden aangebragt; daartoe was de stoomboot Stad Geertruidenberg uitgekozen, die voor deze gelegenheid geheel en al op eene passende wyze was ingerigt.

Heden avond ten 6 ure naderde die boot, met haren treurigen last beladen, deze stad. Nauwelyks was zy in het gezigt, of 's lands oorlogsbrik Pegasus heesch vlag en wimpel ter halver stok, de ekwipage paradeerde in het wand en op hetzelfde oogenblik werd een koninklyk salut van 101 minuutschoten gedaan, door de Pegasus, twee kanonneerboten en de battery aan de werf.

Onder het plegtig stilzwygen der vergaderde menigte, liep de boot de haven aan 's ryks werf binnen, ten einde de ontscheping te bewerkstelligen. Ten 3½ ure was Z. M. de Koning met den generaal Klerck en ten 5 ure Z. K. H. Prins Frederik met H. D. Adjudant gearriveerd, ten einde deze plegtigheid by te wonen.

Toen de boot aan den wal was bevestigd, verschenen H. M. de Koningin-weduwe, H. K. H. de Erfgroothertogin van Saksen-Weimar-Eisenach en Z. K. H. Prins Hendrik, met gevolg, op het dek. H. M. de Koningin-weduwe begaf zich naar de katafalk en bleef daar in eene biddende houding staan. Onmiddelyk daarop begaf zich Z. M. Koning Willem III aan boord der stoomboot, ging naar H. D. moeder toe en omarmde haar teederlyk. By de lykkist van den overleden Vorst omhelsden elkander toen al de leden van het Koninklyke Huis en stelden een tafereel daar, hetwelk ieder, die er by tegenwoordig was, met aandoening vervulde.

Het koninklyke lyk werd daarop ontscheept en ontvangen door Z. K. H. Prins Frederik, eene deputatie uit de stedelyke regering, der vice-admiraal en buitengewonen adjudant Ryk, als minister van marine, en den opperstalmeester graaf van Rechteren, als groot-officier van 's Konings Huis; terwyl tot datzelfde einde aldaar tegenwoordig waren de gouverneur der provincie Zuid-Holland, en de generaal-majoor, buitengewoon-adjudant des Konings, waarnemende provinciale kommandant.

De lykkist werd gedragen en begeleid naar de rouwzaal, aan de woning van den directeur der marine, door heeren officieren der Rotterdamsche schuttery, der marine en van het korps mariniers, bygestaan door de bazen en kommandeurs van 's ryks werf.

Achter de lykkist volgde Z. M. de Koning, H. M. de Koningin-Weduwe aan den arm geleidende; vervolgens Z. K. H. Prins Frederik, geleidende H. K. H. de Erfgroothertogin van Saksen-Weimar-Eisenach aan zyn regterarm, terwyl Z. K. H. Prins Hendrik aan hare regterzyde ging; voorts volgde de stedelyke deputatie, officieren van alle wapenen, enz.

In de rouwzaal aangekomen, werd de lykkist nedergezet. H. M. de Koningin-weduwe naderde toen dezelve en legde, diep bewogen, een lauwerkrans aan het hoofdeinde van de kist, op de zilveren plaat, waarop de woorden *Waterloo*, *Quatre-Bras*, *Leuven* en *Hasselt* zyn gegraveerd. Niet minder bewogen nam Koning Willem III de met eene witte panache prykende muts zyns overleden vaders en plaatste haar in het midden van den lauwerkrans, waarna de kist op de estrade van den troon werd nedergezet. De zaal was thans met waskaarsen verlicht, terwyl de ryks-sieraden, benevens de ridder-orden van den ontslapene, op tabouretten waren gelegd. Onbeschryfelyk indrukwekkend was toen de aanblik van dit geheel met zwart laken omhangen vertrek, langs welks wanden de zes reusachtige met zwart bekleede kandelabres slechts een flaauw schynsel wierpen. Treffend was toen de aanblik van de lykkist, welke het stoffelyk overschot bevatte van den Koning,, eenmaal de trots van zyn volk; van den man, beweend door duizenden, die hy met weldaden overlaadde. Aandoenlyk voorał was het zien van al die leden van het Koninklyk huis by het lyk van Koning Willem II, van de Gemalin, de zonen, de dochter en den broeder, by het zielloos ligchaam van hunnen echtgenoot, vader en broeder!

De bewaring van het Koninklyk Lyk werd daarna toevertrouwd aan den opperkamerheer en aan de dienstdoende adjudanten van wylen den Koning.

DELFT, 4 *April*. Ten 7 ure werd het koninklyk lyk aan 's ryks werf te Rotterdam gesteld op den lykwagen. Een koninklyk saluut van 101 minuutschoten kondigde dat plegtige oogenblik aan. De lykwagen was bespannen met acht paarden, behangen met rouwkleeden; elk paard werd geleid door eenen koetsier. Op het rouwkleed, dekkende de kist, waren geplaatst de epauletten, de sjerp, de twee sabels en het hoofdtooisel, hetwelk Z. M. gewoon was by plegtige gelegenheden te dragen.

De lykwagen, 's Ryks werf verlatende, werd voorafgegaan door: 1°. Eene eerewacht te paard, zamengesteld uit ingezetenen van Rotterdam, die het verlangen hadden te kennen gegeven om tot geleide te dienen; 2°. een escadron cavalerie, onder bevel van eenen hoffourier; 3°. een bataillon der dienstdoende schuttery te Rotterdam, onder bevel van eenen hoofd-officier; 4°. eenen ordonnans-officier, fungerende als aide-ceremoniemeester te paard; 5°. eenen hoffourier en twee ryknechts te paard, dragende een zwart krip om den arm, en zwarte handschoenen; 6°. vrywilligers van de voormalige 2de afdeeling mobiele schuttery van Zuid-Holland, benevens van andere vrywillige korpsen, in de jaren 1830/1831 opgerigt, die vergunning hadden verzocht en verkregen, om het stoffelyk overschot van wylen Z. M. Koning Willem II van de werf tot aan de limiten der stad Rotterdam te begeleiden, als een bewys van hulde aan den overleden Vorst en hunnen gewezen Prins-Veldmaarschalk; 7°. eene rouwkoets met twee paarden bespannen, waarin gezeten waren de Minister van Marine en de Opperstalmeester; 8°. de Lykwagen; ter *regter* zyde reden de kommanderende officier van het regement, hetwelk tot geleide strekte, benevens de regements-adjudant; en ter *linker* zyde, de standaarddrager; 9°. eene rouwkoets met zes paarden bespannen, waarin gezeten waren Z. M. de Koning en HH. KK. HH. de Prinsen; 10°. eene rouwkoets met twee paarden bespannen, waarin gezeten waren Hoogstd. adjudanten van dienst; 11°. eene rouwkoets met twee paarden bespannen, waarin gezeten waren de opper-kamerheer en de opperschenker des Konings en de grootmeester v. H. M. de Koningin-Weduwe; 12°. en 13°. twee rouwkoetsen, ieder met twee paarden bespannen, waarin gezeten waren de dienstdoende adjudanten van wylen Z. M., Professor Everard en de waarnemende Hofmaarschalk; 14°. een bataillon der dienstdoende schuttery te Rotterdam, onder bevel van een hoofd-officier; en 15°. drie escadrons kavallerie, onder bevel van een hoofd-officier.

De trein volgde, buiten de stad om, den kortsten weg, om op den straatweg naar Delft te komen. Aan het einde van de Schiekade heeft het stedelyk bestuur van Rotterdam den uittogt van het Koninklyk lyk bygewoond; aldaar hebben de twee bataljons schuttery den trein verlaten.

Nu ging de trein statig voorwaarts tot Overschie, alwaar burgemeester en assessoren, op eene geschikte plaats binnen die gemeente, den doortogt bywoonden en de laatste eer aan den Overledene bragten.

Inmiddels hadden zich allen, die tot den plegtigen begrafenis-stoet behoorden, des voormiddags ten half tien ure aan de Nieuwe Brug te Delft vereenigd, om het Koninklyk Lyk aldaar te ontvangen. Burgemeester en wethouders dier stad wachtten aldaar de aankomst van hetzelve af. By de nadering van

(Vervolg op de vierde bladzyde.)

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 25 Mei 1849.

NAMENS den Heer Gouverneur a. i. wordt by deze bekend gemaakt, dat de setting van het brood voor de volgende week, eindigende den 2 Juny als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19¾ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris a. i.,
J. SCHOTBORGH Hz.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

H. C. Graff.	Maria Marta Crasto.
Schmilinsky Fahrenholz.	Wilhelmina Brands.
Oliver Taylor.	José Cortisos.
Petronila Espaillat de Garcia	Lamberto de Garres.
F. L. Geerling.	Johannes Martis.
Jean Blasini.	Felipe Quinto.
Vicente Duarse.	Anil. Scholten.
Sevando Conepiet.	Helena Martina Martio.
Juan Amiaga.	Leentje Cadiere.
Isabel Choop.	Isaac Senior.
Rosa Monticl de Valaqui.	

Curaçao den 25 Mei 1849.
De Commis, belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

HEDEN overleed alhier, in het 69ste jaar zyns levens, onze beminde Vader, de HoogEdel Gestrenge Heer DIEDERICK JOHANNES VAN ROMONDT, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Oud Gezaghebber van St. Martin (Nederl. gedeelte.)

Strekkende dit tot algemeene en byzondere kennisgeving.

D. C. VAN ROMONDT.
A. A. VAN ROMONDT.
St. Martin den 20 April 1849.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

Mei 21 ven. golet Juanita, M. Calacon, La Guayra.
—— — ven. golet Firmeza, J. J. Casseres, Camarebo.
—— — am. brik Genl. Cobb, J. Rammond, Berbice.
—— 22 ned. boot Only Sister, R. Torbed, Bonaire.
—— 23 ven. golet Grand Marie, B. A. Prince, Kingston.
—— — ven. golet Corina, G. Nevera, Pto. Cavello.
—— 24 ven. golet Lavinia, J. G. Dominguez, Coro.
—— — ned. golet Fleur de Marie, F. M. de Jongh, Pto. Cavello.
—— — sp. golet Iberia, G. de Lima, Cuba.
—— 25 ned. golet Adelaida, J. van Grieken, Bonaire.
—— — ned. golet Morris, J. H. Montanus, Aruba.

UITGEKLAARD.

—— 18 ned. golet Phaeton, J. F. Neuman.
—— — n. gr. brik Grand Maria, J. Rodriguez.
—— 22 ven. golet Juanita, M. Calacon.
—— — am. brik Genl. Cobb, J. Rammond.
—— — ven. golet Carlota, B. Diedenhoven.
—— — ned. kof Maracaybo, W. C. Kool.
—— — ven. bark Resolucion, C. Hart.
—— — ven. golet Firmeza, J. J. Casseres.
—— — ven. golet Corina, G. Nivera.
—— 24 ven. golet Active, M. Torres.
—— — zw. golet Laura, E. Simmons.
—— — am. brik Reindeer, F. Doyle.
—— — ned. bark St. Nicolaas, M. Langlois.
—— 25 sp. golet Iberia, G. de Lima.

Z. M. Schoener DE ADDER, onder bevel van den Luitenant ter Zee 1ste Klasse J. H. VOLMER KNOLLAERT, is verleden Dingsdag, den 22, van het onderhoorige eiland St. Martin, laatst van La Guayra, binnen deze haven aangekomen, en met dezelve de Eerste Luitenant D. A. DU CLOUX.

Naar wy vernemen, heeft de droogte zeer lang geheerscht op de bovenwinds eilanden, zoo dat men er, op de Nederlandsche eilanden St. Martin en St. Eustatius, en op het Deensche eiland St. Thomas groot gebrek aan drinkbaar water had. Op St. Martin betaalde men voor eene tobbe water van drie galons, drie en dertig Centen. Ten gevolge van deze zware, lang aanhoudende droogte, was men reeds begonnen Zout te garen, en had men schoone vooruitzigten op een buitengemeen goeden Zoutoogst.

Ook op het eiland Cuba heeft de droogte zeer sterk geheerscht, zoo dat de Suikeroogst dit jaar een derde minder dan die van het verledene jaar zal zyn.

De Nederlandsche Bark ONDERNEMING, Kapitein J. ELLIS, is in den nacht van verleden Dingsdag, aan de kust van Aruba, beoosten het Indiaansch hoofd, gestrand. Dit vaartuig was des morgens van het dorp vertrokken. Men was bezig de lading uit te nemen, ten einde te trachten het vaartuig te redden, doch had eene flaauwe hoop hierin te zullen slagen, tengevolge van den hevigen Zuid Oosten wind, welke er toen heerschte.

De wind is thans, na de ligto vlaag regen van Dingsdag, gaan leggen. Verledene week en tot Dingsdag is de wind zeer hevig geweest. Van Dingsdag af bedaarde de wind en begon het naar regen uittezien.

Uit de met de pakketboot EERSTELING, verleden Dingsdag, den 22, van Puerto Cabello aangekomen, aangebragte Couranten, de *Handelsbladen* tot den 13 en de *European Times* van den 17 April, zien wy, dat de HUNDEREN, Kapitein K. OUWEHAND, op den 4, en de ELIZA, Kapitein H. F. VINALL, op den 10 April, te Amsterdam zyn aangekomen.

Gelyk men weet was er, naar raming, een aanzienlyk te kort te verwachten op den verkoop der Oost-Indische producten voor gouvernements rekening. Thans echter schryft men uit Nederland, onder dagteekening van 13 April jl., dat, tengevolge van de ryzing der pryzen de opbrengst der gemelde producten instede van een te kort een batig saldo zal geven.

Volgens de *European Times* is het in het begin der maand April verspreide gerucht van eene verandering in het Britsche ministerie van allen grond ontbloot. Er bestond wel waarschynlykheid dat eerlang eene verandering in dat ministerie kan plaats hebben, maar dit is ook geheel afhankelyk van de daling der pryzen van het koorn. Deze daling was echter gestremd door de strenge blokkade der noordsche havens.

Frankryk genoot, met uitzondering van kleine volksopschuddingen in eenige ver af gelegene departementen, eenige rust.

De Engelschen zyn, ten getalle van meer dan twee duizend personen, kooplieden en andere burgers, naar Frankryk gegaan om de Nationale garde een tegenbezoek te geven. De eerste party kwam in den avond van den 5 April te Parys aan. Zy zyn zeer te vreden over het in Boulogne, Amiens en Parys genotene vriendelyk en gul onthaal.

Naar luid van de jongste berigten in de *European Times* heerschte de Cholera sterk in Parys. Tot den 14 April telde men 1761 gevallen, waarvan 1022 doodelyk waren.

De *Constitutionnel* vermeldt, onder dagteekening van den 6, dat Admiraal Baudin orders had ontvangen om met zyn eskader van Napels naar Toulon te stevenen. Op den 14 zou hy van Napels vertrekken achterlatende eenige stoomfregatten om langs de kusten van Napels en Sicilië te kruizen.

Er hadden tot de laatste dagteekening geene gevechten plaats tusschen de Sicilianen en Napolitanen. De haven en golf van Palermo werd streng geblokkeerd. De Siciliaansche legermagt bestond uit 49,000 man; en 40,000 personen van alle rangen en standen werkten aan de verdedigings werken der stad.

De *Moniteur* van den 15 April bevat eene telegrafische mededeeling, gedagteekend Turyn 12 en Lyon 14, vermeldende dat Genua geheel onderworpen is.

De Maarschalk Radetzki heeft zyne vordering ingetrokken, betreffende de bezetting van Allessandria door Oostenryksche troepen; hy zal zich tevreden stellen met slechts de kleine stad Valenza, aan de Po, te bezetten.

Uit het Algemeen Handelsblad tot den 13 April jl.

AMSTERDAM, 12 *April*. Z. M. de Koning is heden middag ten 3½ ure alhier aangekomen en aan het Paleis op den Dam afgestapt. Dadelyk verscheen Z. M. op het balkon, alwaar hy door de talryke menigte met gejuich ontvangen werd, hetwelk Z. M. minzaam met herhaald groeten beantwoordde.

Z. M. heeft, als een bewys van byzondere achting, aan den luitenant-generaal Graaf van Limburg Stirum de versierselen van Grootkruis der Orde van den Nederlandschen Leeuw doen toekomen, welke door wylen Koning Willem II werden gedragen en die aan Hoogstdenzelven waren geschonken door Koning Willem I, zynen Doorluchtigen vader.

Z. M. heeft den kavallerie-generaal Graaf Dumonceau, adjudant van wylen Z. M. Koning Willem II, benoemd tot ridder Grootkruis der Orde van de Eikenkroon, en aan Z. H. Geb. overhandigd, de insignien van dien, welke zelven door Z. M. Willem II gedragen zyn.

Uit het verslag, hetwelk de *Staats-Courant* geeft, van de plegtige ter aarde bestelling van wylen Z. M. Willem II, ontleenen wy de byzonderheid, dat Z. M. Willem III een der beide sabels van zynen vader, die de kist versierd hadden, aan zynen broeder, Prins Hendrik, overhandigd en hem daarna met aandoening omhelsd heeft.

Tevens herhalen wy, naar de lezing, die de *Staats-Courant* er van geeft, de woorden, welke Z. M. Willem III heeft uitgesproken, toen hy een lauwerkrans op de lykkist nederlegde. Z. M. zeide namelyk: "*Dezen lauwerkrans leg ik als Koning der Nederlanden neder op het stoffelyk overschot van Neêrlands onvergetelyken Tweeden Koning, in naam van Zyn Edel en getrouw Volk, in naam van het geheele Koninklyke Geslacht.*"

Wy hebben bereids het genoegen gehad te melden, dat zich hier ter stede eene commissie van aanzienlyke ingezetenen heeft geconstitueerd, tot het inzamelen van gelden, voor de oprigting van het Standbeeld van wylen Koning Willem II binnen Amsterdam.— Thans heeft die kommissie, eene oproeping aan de natie gerigt. Zy is uitgegaan van het denkbeeld, hetwelk ook het onze was, dat "het Standbeeld van Koning Willem II zal "een monument wezen der erkentelykheid "van de geheele Nederlandsche Natie, *en het "is om die reden, dat hetzelve moet opgerigt "worden in de hoofdstad des ryks.*

Men is begonnen met het opruimen der banken in de Nieuwe Kerk op den Dam, alwaar, gelyk gemeld is, de huldiging van Koning Willem III, op Dingsdag 8 Mei e. k., zal plaats vinden. De kerk zal zooveel mogelyk op dezelfde wyze worden betimmerd en gedecoreerd als by de huldiging van Willem II, en wel door de Heeren bouwmeesters J. Boon en G. Moele, welke beide Heeren zich in 1840 zoo uitmuntend van hunne taak hebben gekweten. Het behangerswerk is opgedragen aan den Heer J. Spyker.

De *Utrechtsche Courant* spreekt van een gerucht, volgens hetwelk Prins Hendrik tot minister van marine zou worden benoemd.— De Heer Ryk zou tot andere functien worden geroepen.

Het Pruissische ministerie heeft aan al zyne gezanten by de verschillende Duitsche regeringen de volgende verklaring doen toekomen:

De aanspraak van Z. M. aan de deputatie der Duitsche Nationale Vergadering heeft geene verdere ontvouwing. Terwyl zy aan de eene zyde Zr. Ms. bereidwilligheid doet zien, om zich aan het hoofd der Duitsche zaken te stellen, heeft Hoogstd. aan den anderen kant er by blyven volharden, dat de aangeboden keuze niet dan door overeenstemming, alleen door de vrye goedkeuring der regeringen, volle regtskracht kan verkrygen.

Ten einde zelfs den schyn van indirekten dwang te vermyden, is de keuze ook niet, gelyk van onderscheiden zyden werd verwacht, onder het voorbehoud eener latere toestemming aangenomen.

Hoe grooter de aarzeling en naauwgezetheid der regering is, des te meer is zy ook bewust van de verpligting, om de lotgevallen van Duitschland naar eene bevredigende toekomst te leiden. Zy houdt zich thans evenzeer geregtigd als verpligt, om een onverholen woord tot de overige regeringen te spreken.

Aangezien de ryksbestuurder het besluit heeft genomen, om het aan hem opgedragen gezag neder te leggen, en uit aanmerking van de groote gevaren, welke hieruit voor Duitschland kunnen ontspruiten, is Z. M. bereid om, op aanzoek der Duitsche regeringen en onder toestemming van de Duitsche Nationale Vergadering, de leiding van het ryksbestuur provisioneel te aanvaarden.

Indachtig de aanspraak, welke zyne stelling in Duitschland hem geeft, is Z. M. bereid en voornemens, om zich te plaatsen aan het hoofd van eenen Duitschen bondsstaat, welke zich uit die staten, welke tot eene vrywillige toetreding besluiten.

De vormen van dezen bondsstaat zullen wezentlyk daarvan afhangen, hoe vele en welke staten zich by denzelven aansluiten.— De uitvoering van de genomen besluiten vermag echter hierdoor niet opgehouden te worden.

Gy zult mitsdien aan de regering, by welke gy zyt geaccrediteerd, de dringende uitnoodiging rigten, om onverwyld afzonderlyke gevolmagtigden naar Frankfort te doen vertrekken, die gemagtigd zullen moeten zyn, om nopens de onderstaande punten afdoende verklaringen te geven:

1. Omtrent de toetreding tot den bondsstaat en de voorwaarden, onder welke dezelve zal plaats vinden;

2. Omtrent de houding, welke de regeringen voornemens zyn aan te nemen ten aanzien van de Nationale Vergadering en derzelver besluiten, onder regelmaat, dat men zich onverwyld wegens de constitutie versta.

3. Omtrent de verhouding tot die staten, welke weigeren tot dezen bondsstaat toe te treden, waarby het wenschelyk toeschynt, dat de nieuwe regeling in overeenstemming worde gebragt met de nog bestaande bondsbetrekkingen.

De koninklyke regering zal, langst genomen binnen acht dagen, eenen gevolmagtigde naar Frankfort zenden, en zy voedt de hoop, dat de overige regeringen met dezelfde bereidwilligheid onverwyld hunne verklaringen zullen inzenden.

Gelyktydig zyn de vyandelykheden te land hervat, met een gevecht tusschen ruim zes duizend Denen en de Sleeswyk-Holsteiners, tusschen Atzbull en Eggersund. De Sleeswykers zagen zich, daar ook het vuur van Deensche schepen hen bestookte, tot het verlaten van twee batteryen genoodzaakt, hetwelk echter in geregelde orde en met weinig beduidend verlies geschiedde.

Den 4den April des avonds, hadden het Deensche linieschip Christiaan VIII, het fregat Gefion, van 42 stukken, eene brik en drie stoombooten, benevens zes landingsvaartuigen, het anker in den ingang der Eckernförder bogt laten vallen. De twee eerste dezer schepen zeilden den volgenden ochtend, by gunstigen wind, de haven binnen, en bragten door hun vuur dat van eene der batteryen tot zwygen, maar iets later geraakte de Christiaan VIII aan den grond, en de Gefion had het roer verloren, waarop een parlementair afgezonden werd, met de boodschap, dat wanneer de strandbatteryen met schieten wilden ophouden, de schepen de haven rustig verlaten zouden; zoo niet, dan zou de stad in een puinhoop worden verkeerd. Het antwoord was weigerend, tot het bleek, dat het herstel der batteryen zelven eene wapenrust vorderde, welke dan ook door den Hertog van Saksen-Coburg-Gotha, voor den tyd van twee uren, verleend werd. Toen werd het vuur der over elkander liggende batteryen tegen de schepen geopend, die zulks hevig beantwoordden, maar hierby geraakte de Christiaan VIII, die middelerwyl vlot geworden was, op nieuw aan den grond, werd nu door het vuur der zuidelyke battery in brand geschoten en moest de vlag stryken. Ook de van het roer beroofde Gefion gaf zich op genade en ongenade over; die bodem werd onverwyld door Duitsche troepen bezet. De Deensche bemanning bedroeg ongeveer 150 gekwetsten en 250 gezonden.

Nu werd met de redding der manschap van de Christiaan VIII begonnen, maar het was slechts gelukt vier honderd man van boord te brengen, toen tegen acht ure het schip, met nog twee honderd daarop gebleven manschappen, in de lucht vloog. Zoo is dan dit prachtig schip, welks uitrusting met zoo sterke bedreigingen vergezeld ging, in weinige oogenblikken, door het vuur eener Sleeswyksche battery van vier stukken, te gronde gegaan.

Dagelyks verschynt eene menigte uitvoerige berigten over den stryd by Eckernförde. Van het schip Christiaan VIII is niets meer te zien dan rookende balken en splinters en lyken. De Gefion is zeer gehavend, maar geheel bruikbaar; de ryksvlag waait van zyne masten.

Te Kopenhagen heeft men den 7den April de tyding ontvangen van het verlies van den Christiaan VIII en den Gefion.

De officiele mededeeling van deze voor de Denen noodlottige gebeurtenis luidde aldus: "Het is een harde slag voor Denemarkens regtvaardige zaak; maar de beproeving Gods kan slechts strekken om onzen moed te verhoogen. Er is oogenblikkelyk bevel gegeven, om nieuw zeevolk aan te werven en andere oorlogschepen uit te rusten, zoodat de blokkade, ondanks het verlies, tot stand kan worden gebragt."

Naar men verzekert, zullen de Duitsche troepen Jutland binnen rukken.

PARYS, 5 April. Heden heeft eene eerste conferentie plaats gehad over de Italiaansche zaken aan het departement van buitenl. zaken. De minister Drouyn de Lhuys, de Engelsche gezant Normanby, de buitengewone Oostenryksche gezant Hubner, de vertegenwoordiger van Piemont Gioberti, de pauselyke nuntius, de vertegenwoordiger van den Groot-Hertog van Toskane, Poniatowski en de Spaansche gezant woonden deze conferentie by. Men verzekert zelfs, dat reeds een gewigtig besluit daarin is genomen. De *Presse*, welke, zoo als men weet, soms mededeelingen van wege de Oostenryksche regering bevat, heeft ook heden een artikel, waaruit wy de voornaamste byzonderheden ontleenen. Volgens dit blad zoude de zending van den abt Gioberti hoofdzakelyk ten doel hebben, om op eene interventie in Toskane aan te dringen. Wat de bedoelingen van Oostenryk betreft zoude de maarschalk Radetzky by het onderhoud, dat hy den 24sten Maart met Victor Emmanuel te Novara gehad heeft, verklaard hebben, dat hy volgens zyne uitdrukkelyke instructien zoo veel mogelyk zich van het verminderen der koninklyke waardigheid in Piemont moest onthouden; dat voorts Radetzky eene vaderlyke genegenheid voor de jeugdige Koningin van Sardinie koestert. Voorts wordt in dit artikel verzekerd, dat de buitengewone Oostenryksche gezant, Hubner, werkelyk in last heeft, te handelen over al de gewigtige kwestien, die op dit oogenblik in Europa hangende zyn, en dat hy de bedoelingen der Oostenryksche regering moet toelichten, welke hoofdzakelyk daarin bestaan, om, met handhaving der bestaande tractaten, geenerlei inbreuk te willen maken op de wettig verkregene vryheden, noch zich tegen den geregelden vooruitgang der liberale denkbeelden te willen verzetten.

Turyn was den 31 rustig. Men zeide, dat de maarschalk Radetzky had aangedrongen op de ontbinding der kamer, ten einde wyzigingen in den wapenstilstand te kunnen brengen, daar hy niet wilde terugkomen op zyne bepalingen tegenover eene vergadering, die den wapenstilstand ontkende en de geheele bevolking in de wapenen riep.

— 9 *April*. De Italiaansche bladen behelzen ontzettende berigten betreffende de inneming van Brescia. Zelfs het officiele Milaansche dagblad van Radetzky erkent, dat het beschieten allerhevigst en de verdediging eene betere zaak waardig was. Brescia, na Milaan de schoonste stad van Lombardye, is thans byna niets meer dan een puinhoop, welke evenwel door de wreede overwinnaars nog veroordeeld is, om eene schatting van 6 millioen te betalen. Brescia heeft gedurende 8 dagen den stryd op eene heldhaftige wyze volgehouden. De citadel, welke door de Oostenrykers bezet was, overstroomde de stad met bommen. De generaal Haynau, die den 30sten Maart van Padua was gekomen, gaf twee uren tyds aan de inwoners, om zich te beraden. Na verloop van deze twee uren is het bombarderen op nieuw begonnen en heeft een vreeselyke worstelstryd plaats gehad. De stad was geheel opgevuld met barricaden, tot de tweede verdieping der huizen reikende, welke achtervolgens met de bajonet en na een bloedig gevecht moesten genomen worden. Elke duim gronds werd hardnekkig verdedigd. Na de overwinning werd de stad geplunderd en verwoest. De weinige overgeblevene stryders hadden zich in de huizen verschanst en kwamen in de vlammen om. Sedert 1512, toen de stad door de Franschen stormenderhand werd genomen, heeft Brescia nimmer zulk eene slagting aanschouwd. Na den val van Brescia heeft Como zich onderworpen. Bergamo heeft na een stryd van eenige dagen gekapituleerd en is met eene schatting van 2 millioen gestraft.

In de citadel aan Allessandria bevinden zich nog 8000 Lombardyers; hun kommandant moet verklaard hebben, dat hy met deze schaar noch voor de Oostenrykers, noch voor de Piemontezen zal bukken. Dit zal by de uitkomst moeten blyken.

PARYS, 8 *April*. De regering heeft, by telegrafische depêche, het berigt ontvangen, dat de graaf de Montemolin, de pretendent, zoon van Don Carlos, op het oogenblik dat hy Spanje wilde binnentrekken, gearresteerd is.

— 10 *April*. Omtrent de gevangenneming van den graaf de Montemolin verneemt men thans de volgende byzonderheden: Hy trachtte met vier getrouwe officieren Spanjes grondgebied te betreden, toen eene patrouille douaniers zyne plannen verydelde. Door een val, welken hy van het paard deed, gevangen geraakt, werd de graaf de Montemolin naar de prefectuur van Perpignan, tegelyk met zyne reisgenooten, gezonden. Hy had zich een valschen naam gegeven, maar door eene zeer toevallige omstandigheid trof het juist, dat de secretaris van den prefect met den Prins, gedurende diens gevangenschap te Bourges, de scheikunde bestudeerd had. Langer het incognito te bewaren was nu wel onmogelyk. De Prins is met alle achting behandeld geworden, terwyl zyne officieren naar de citadel van Perpignan gevoerd werden. Volgens een brief moet echter de graaf groot gevaar geloopen hebben, daar de douanen, onbekend met de hoedanigheid van hun gevangene, hem zeer onheusch behandeld hadden.— Reeds heeft de regering naar den prefect van Perpignan het bevel gezonden, den graaf en zyne officieren los te laten en hen vryelyk te laten trekken, waarheen zy verkozen, zelfs tot aan de grenzen onder bescherming der militaire magt.

Karel Albert heeft St. Sebastiaan reeds verlaten, zich naar Valladolid begevende.— Hy zal over land naar Portugal vertrekken.

De jongste brieven van de Poolsche grenzen verzekeren, dat 200,000 man Russische troepen gereed staan in vier kolonnen de grenzen over te trekken, ingeval de Koning van Pruisen de Duitsche keizerskroon mogt aannemen, of Pruisische troepen over den Eider zouden gaan.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 18 Mei 1849.

DOOR den Heer Gouverneur a. i. by beschikking van den 12 dezer No. 231, aan den Heer *J. H. Römer* een binnenlandsch verlof voor den tyd van 6 maanden tot herstel van gezondheid verleend zynde, zoo zyn daarby deszelfs functien van Districtmeester over het 2de district Midden-divisie en van Hulp Ambtenaar van den burgerlyken stand en Afdeelings kommandant in gemelde district, opgedragen aan den Heer *C. F. Neuman*, Districtmeester van het 1ste district in gezegde divisie.

De Koloniale Secretaris a. i.,
J. SCHOTBORGH Hz.

OPROEPING
EN
WAARSCHUWING.

DEWYL het voor de Koloniale Kas wenschelyker en voor de belastingschuldigen minder kostbaar is, wanneer de invorderbare gedeelten der belastingen en andere Landsmiddelen op den daartoe bepaalden tyd, buiten geregtelyke vervolging, aangezuiverd worden, heb ik raadzaam geoordeeld aan de belanghebbenden hierby voorloopig kennis te geven, dat de tyd van betaling der onderscheidene belastingen en andere Landsvorderingen over het Eerste kwartaal dezes jaars, reeds lang verschenen is, met aanmaning, om het verschuldigde vóór of uiterlyk op Donderdag, den 31 dezer maand te komen betalen, dewyl de lysten van achterstallige posten, na dien dag, onverwyld aan den ambtenaar met de geregtelyke invordering belast, zullen worden ter hand gesteld.

Curaçao den 16 Mei 1849.
De Koloniale Ontvanger,
WILLEM PRINCE Jr.

DE Prokureur des Konings waarschuwt hierby allen en eenen iegelyken op dit eiland tegens het herbergen van de slavin SANIET, het eigendom des Heeren C. L. VAN UYTRECHT, in dienst nemen van dezelve binnenshuis of daarbuiten, of in het behulpzaam zyn van haar op eenigerlei wyze in hare voortvlugtigheid.

Curaçao den 10 Mei 1849.
De Prokureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende zal op Woensdag, den 30 dezer, vóór zyn Pakhuis in de Heeren Straat, het volgende by publieke opveiling doen verkoopen:—

EEN NIEUW EN ZEER WELLUIDEND PIANO.

EENIGE ZEER GOED GECONSERVEERDE MEUBELEN en HUISRADEN—en

EENIGE SLAVEN.

De verkooping zal precies te 11 ure plaats hebben.

Curaçao den 18 Mei 1849.
JB. ABM. JESURUN.

☞ Deze Verkooping wordt uitgesteld tot Woensdag, den 6 Juny.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby allen en een iegelyk om op zynen naam aan niemand hoegenaamd eenig crediet te verleenen zonder een door hem of zyne echtgenoot onderteekend schriftelyk bewys, zullende geene rekeningen tegen hem betaald worden dan die, welke vergezeld gaan van zoodanig bewys.

Curaçao den 11 Mei 1849.
JACOBUS KRISTEN.

(Vervolg van de eerste bladzyde.)

den trein, hetgeen ten half elf ure plaats had, schaarde men zich buiten de Nieuwe Brug, om het Lyk te ontvangen, en om den begrafenis-stoet te vormen. Een koninklyk saluut van 101 minuutschoten werd op dat oogenblik gedaan.

Spoedig werd nu de trein gevormd, zoodat de Lykwagen slechts zeer kort werd opgehouden. De trein was zamengesteld geheel op de wyze, by het programma vermeld, en voorafgegaan door de eerewacht van Rotterdam te paard met haar vaandel.

De lykwagen was bespannen met acht paarden, behangen met rouwkleeden; elk paard geleid wordende door een page, bygestaan door eenen koetsier. Op het rouwkleed, dat de kist dekte, waren geplaatst de epauletten, de sjerp en de twee sabels, die de overledene in Spanje en te Waterloo, en in den Tiendaagschen Veldtogt gedragen heeft, alsmede het hoofdtooisel, hetwelk wylen Z. M. gewoon was te dragen by plegtige gelegenheden.

Op den lykwagen volgde *Z. M. de Koning*, vergezeld van HH. KK. HH. de Prinsen Hendrik en Frederik. De slepen van Hoogstderzelver rouwmantels werden door pages gedragen. Z. M. en HH. KK. HH. werden gevolgd door de vlag-officieren en generaals, de kapiteins ter zee, de kommandanten van de stedelyke schutteryen; de chefs van al de korpsen van het leger; de kommissie van de dienstd. schuttery van de hoofdstad, enz. enz.

De trein werd gesloten door een bataljon der dienstdoende schuttery te 's Gravenhage; door een bataljon grenadiers, en door de drie escadrons kavallerie, die den lykstoet almede uit Rotterdam begeleid hadden.

De trein, aldus zamengesteld, nam nu te Delft den volgenden weg: over de Nieuwe Brug, langs de westzyde van het Oud-Delft tot aan de Nieuwstraat, achter het stadhuis, langs de zuidzyde, voorby de hoofdwacht, naar de Nieuwe Kerk.

Toen het Koninklyk lyk voorby trok langs het gebouw der Koninklyke akademie, eene inrigting die de overleden vorst heeft daargesteld, en by wier plegtige inwyding Hy tegenwoordig was, stonden de Heeren studenten, voorzien van hun vaandel, en in diepen rouw geschaard, om de laatste eer aan den afgestorvene te bewyzen.

Reeds vroegtydig waren de Predikanten en de Kerkvoogden van de Hervormde gemeente te Delft, en de Hof-Kapellaan in de kerk aanwezig, tot het ontvangen van den begrafenis-stoet. Zoowel aan de kerkdeur als by het Graf zelf werd de eerewacht bezet door het te Delft in garnizoen liggende bataljon jagers van het regement grenadiers en jagers.

De Koninklyke Grafkelder, waarin het Stoffelyk Overschot van den Tweeden Koning der Nederlanden welhaast stond geplaatst te worden, was van binnen met zwart behangen. De kerk had een indrukwekkend aanzien.

Zy die tot het bywonen van deze plegtige ter aarde bestelling van wege Z. M. den Koning uitgenoodigd waren, werden in de kerk, door de aide-ceremoniemeesters, naar de voor hen bestemde plaatsen geleid.

Toen de trein aan de Nieuwe Kerk kwam, rangschikten zich de officianten aldaar in twee ryen, de jongsten aan de kerkdeur, en zoo wyders naar het koor toe; de kamerheeren vervolgden deze beide ryen tot aan het graf; zy maakten alzoo twee ryen uit, tusschen welke het Koninklyke Lyk doorging. De herauten van wapenen plaatsten zich, met hunne wapendragers, regts en links aan den ingang van het graf. De dragers der ridderorden en van de Ryks-sieraden plaatsten zich om het graf henen.

Aan den ingang der kerk werd het Koninklyk Lyk op eene lykbaar gesteld en tot aan het graf gedragen door 24 officieren van het garnizoen te 's Gravenhage onderling door het lot daartoe bestemd, die deze onderscheiding hadden verzocht.

Vervolgens werden op eenen wenk van den Kamerheer-Ceremoniemeester de versierselen van het rouwkleed afgenomen en overhandigd aan den waarnemenden Hofmaarschalk, die dezelve ter voorloopige bewaring overgaf aan den luitenant-generaal en buitengewonen adjudant graaf de Crucquenbourg. Na den afloop der plegtigheid, heeft de waarnemende Hofmaarschalk de Ridderorden en Rykssieraden onder zyne bewaring genomen.

Toen de insignia van de koninklyke lykkist waren afgenomen, heeft de Koning een lauwerkrans daarop geplaatst, onder het uitspreken van de navolgende woorden:

"*In naam van het Koninklyke Huis en van het Nederlandsche Volk leg ik dezen krans op de lykkist myns waardigen Vaders. Ik hoop zyne voetstappen te zullen drukken.*"

Na het uitspreken dezer woorden omhelsde Z. M. zynen oom, Prins Frederik, en zynen broeder, Prins Hendrik.

Toen hield de Wel-Eerw. Heer Ds. Ruitenschild, Pred. van 's Gravenhage, eene rede by het geopend graf, dat gereed stond de laatste overblyfselen van den overleden Koning te ontvangen.

De leeraar, de hand leggende op de Lykkist van den ontslapen Koning, sprak het volgende:

"Zoo gaat dan nu reeds Koning Willem IIe. tot Zyne Vaderen. In naam Zyner Majesteit en van het Vorstenhuis, in naam van Landgenoot en Vreemdeling, spreken wy een woord van hulde en liefde!

"Voor U, die de Erfgenaam zyt der Kroon, was zulk een Vader een dierbare schat, gelyk Hy het sieraad is geweest en de vreugde van Uw geslacht. Nu dat alles hier heeft opgehouden, nu mag het smartgevoel leven en zich uitstorten. Maar Gy, O Vorsten, mogt dan toch den Ontslapene met edele dankbaarheid den Uwen noemen. De innerlyke genegenheid is boven de magt des doods. En Uwe liefde zal zich verblyden in de eer van den Geliefde.

"O! dat aandenken verzacht de wonde, die is geslagen. Nog jeugdig Prins, was deze Oranje reeds erfgenaam van den roem Zyner Vaderen. Hy werkte krachtig mede aan de bevryding van ons werelddeel. Hy heeft by herhaling gestreden voor de regten en eer van Zyn Vaderland. Hy bragt groote offers aan de rust van Zyne onderdanen. Hy was bevorderaar van het schoone en goede, weldoener en toevlugt voor ongelukkigen, bemind by allen en zich zelven beheerschende onder zware beproeving.

"Nu is deze toch ook en al de moeite geëindigd, en die hagchelyke en gevaarlyke reis, die moest volbragt worden, eer de herbergzame woning veilig werd bereikt. Nu is het rust der eere van wege moed en trouw in gevaren. Ook geliefd en betreurd gaat die Koning heen, want Hy was by uitnemendheid edel en goed. En ons nederig geloof durft het uitspreken: "De rust is beter en in vrede, want wy zagen Zyn ootmoed voor God, de vrucht Zyner liefde en de blyken Zyner vreugde in en hope op Jezus Christus."

"Gy, o Vorsten, neemt dan met de Uwen het woord des vertrouwens op de lippen:— "Hy zal wel tot ons niet wederkeeren, maar wy zullen toch tot Hem gaan." Nu God het aldus beschikte, nu willen ook wy berusten in den raad des Albestuurders, en schatting blyven opdragen van onze erkentenis en hoogachting. Eere blyve dien Naam by tydgenoot en nakomelingschap. Dat beeld van vorstendeugd zweve ons dikwyls voor den geest, opdat regt en pligt en weldoen ons dierbaar zy. Al onze vermogens, is het noodig, ook arm en leven beloven en wyden wy hier als een offer aan God, Vaderland en Koning.

"Zoo kan ook volgen op lager standpunt wat het sterven wenschelyk maakt, het weenen van dankbaren, als onze tranen reeds voor altyd zyn afgedroogd; hier achting, eer en liefde, en dáár genot en vreugde, waar het geringste goed, eenmaal verrigt, niet onbeloond wordt gelaten.

"Dank, dank ook voor 's Konings Moeder, de beminde en geëerbiedigde Koningin-Weduwe, dat er zoete droppels zyn gemengd in den bitteren beker. Gezegend, die vallen onder edel en heilig stryden. Gelukkigen, wie de dood vindt op hunnen post. De Levensvorst en Zaligmaker wil hun de kroon der overwinning op het hoofd drukken. Het loon is in zyne hand en onvergankelyke eere. Amen."

Daarna werd de kist ontdaan van het rouwkleed en in het graf nedergelaten.

Tranen van innigen weedom ontvloeiden aan de Koninklyke Bloedverwanten en zoo vele omstanders; de lykkist verdween al meer en meer voor ieders blik; de Eeuwigheid was als het ware voor goed aangevangen voor den tweeden Troonbekleeder van Nederland.

Toen de Kist in den Grafkelder was nedergelaten, werd zy, met het groote Zegel van het Ryk, verzegeld door den minister van justitie, Mr. D. Donker Curtius, die daarby werd bygestaan door den secretaris-generaal van het ministerie van justitie, den Heer Muller, die den minister van justitie overal in de kerk en den Koninklyken grafkelder heeft gevolgd. Daarby waren ook tegenwoordig de kamerheer-ceremoniemeester, de opperkamerheer, de opperschenker en de buitengewone adjudanten luitenant-generaal van Hooff en generaal-majoor Du Monceau.

Na den afloop der verzegeling werd de lykbaar, met het rouwkleed daarover, boven den ingang van den grafkelder gesteld; waarna de Heraut van wapenen *Nederland* met luider stem heeft aangekondigd, *dat de plegtige ter aardebestelling van het Stoffelyk Overblyfsel van Z. M. Willem II, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz., is volbragt.*

Daarna hebben Z. M. en de Prinsen de Kerk verlaten en zyn zy naar de residentie teruggekeerd; ten welken einde de voor Hoogstdezelven bestemde rytuigen aan den ingang der Kerk gereed stonden.

Zoowel toen de stoet, bepaaldelyk de lykkist de Kerk binnen kwam, als toen de Heraut den afloop dezer treurige plegtigheid had aangekondigd, deed zich het orgel in de Kerk hooren.

Al de klokken zyn geluid geworden; te Rotterdam van den ochtend ten half 7 ure, tot op het oogenblik, dat de trein aan het einde der Schiekade was genaderd; te Overschie, gedurende den doortogt door de gemeente; en te Delft en te 's Gravenhage, zoodra de begrafenis-stoet zich aan de Nieuwebrug in beweging stelde, tot aan den afloop der plegtigheid.

Op dezen treurigen dag der plegtige begrafenis werd de Koninklyke vlag ter halver stok geheschen op den toren van Zr. Ms. Paleis te 's Gravenhage.

De dienstdoende schuttery te Delft en het garnizoen van Delft en 's Gravenhage hebben de straten, langs welke de trein doortrok, bezet, terwyl piketten kavallerie, langs den weg en in de straten, hebben medegewerkt tot het bewaren der goede orde. Al de troepen stonden gedurende dezen dag onder de bevelen van den generaal-majoor Jhr. van Spengler, waarnemenden provincialen kommandant van Zuid-Holland. De plaatselyke besturen van Rotterdam, Overschie en Delft hadden de noodige maatregelen genomen, dat de straten en plaatsen, welke de trein doortrekken moest, vry en onbelemmerd zyn gebleven.

Talloos was de menigte, van allen rang en stand, die by de ter aarde bestelling van Neêrlands tweeden Koning tegenwoordig was. Uit de residentie, Rotterdam, Dordrecht, Leyden, Haarlem, Amsterdam, Utrecht en elders, waren duizenden hier vereenigd. Er was een aantal getimmerten ten behoeve van zoo vele aanschouwers opgeslagen; reeds sedert eenige dagen was ook een groot getal vertrekken afgehuurd langs den weg, dien de lykstoet voorby moest trekken, en ook dezen waren talryk bezet. Op de Markt had men de pannen van sommige daken afgenomen, om plaatsen aan toeschouwers te verschaffen. Ondanks den verbazend grooten toevloed van menschen, die heden alhier vereenigd waren, heeft de meeste orde geheerscht; allen hebben medegewerkt, om deze ter aardebestelling met eerbied, statig en rustig te doen afloopen; allen, doordrongen van het gewigt dezer plegtigheid, wenschten ook aldus mede te werken, om aan de nagedachtenis van den ontslapen Koning hulde te brengen. Blykbaar was de indruk die by zoo velen, over den dag, die zy beleefden, en die in 's lands geschiedenis zal overgaan als een dag van droefenis, van algemeenen rouw.

Treffend en uitmuntend was de treurmuzyk, welke de muzykkorpsen der talryke troepen, die op dezen dag dienst hebben verrigt, op verschillende tydstippen aanhieven. Die algemeene rouw, de digtgerolde vaandels, de trommen en trompetten, met rouwfloers omhangen en omstrikt; de treurtoonen, die men hoorde; dit alles, gevoegd by het statige van den optogt, het doffe galmen der klokken en het gebulder van het geschut, gaf aan deze treurige plegtigheid een eigenaardig, somber aanzien.

Diep bewogen waren vooral Z. M. de Koning en HH. KK. HH. de Prinsen, die hunnen waardigen Vader en Broeder ter laatste rustplaats hadden geleid.

PS. Na den afloop der lykplegtigheid, zyn H. M. de Koningin-Weduwe en H. K. H. Prinses Sophia alhier aangekomen om den Koninklyken Grafkelder te bezoeken.—*Alg. Handelsblad.*